

Konung GUSTAF den 3:djes
Bröllops-Wisa.

Sjunges som: Det bekanta Walthorns stycket Doctor Påhr.

GUSTAF Dwid at fria,
Sick en Dansk GUDSA

Hon war tåck ::
Wi med glädje ropa
Halsba Europa
Är war slägt ::

Wi är slägt med Ryken,
Morbror bor i Preußen
I Berlin ::

Engelsk Man och Skotten
Äro med i Lotten
Hit med Win ::

Si den Zeland öger,
Har sin klåva Swäger
I war Prints ::

Alla Norriska Männer
Äro våra wänner
Hwar de fins ::

Alla dese triswas,
Banden aldrig riswas,
Genom list ::

Men för paret unga,
Wil wi Bivat sjunga
Först och sist ::

—(173)000(173)—

G: 1730

En Swenskt Mans Trogna Suck
til Högden,

wid.

Hans Maj:ts, den Stormäktigaste Konun-
gen af Sverige,

Konung
GUSTAF IV. ADOLPHS

Höga Förmålning och Biläger den 31
October 1797, med

Hennes Kongl. Höghet

Prinsessan
FREDERICA DOROTHEA
WILHELMINA

af Baden.

Författad på min höga ålberdom til
Regel och upmuntran.

Sjunges som: Jag lyfter mina händer, 2c

Edt heborg,
Tryckt hos S. Norberg, 1798.

Exempl. kostar 9 r:st.

Se'n jag med ögon klara
Din Härlighet fått se,
Min Herre låt nu fara
I frid din Tjenare!
Mit gråa hufvud lutar
Til grafs wid dödens bud;
Men för'n mit lif jag slutar,
Så wil jag tacka Gud.

Pris ware Dig Gud Fader,
Gud Son och Helge And',
Som gjort hwar Christen gläder
I detta Swea Land!
Och Konungen har gifrit
En Brud af Christen Att,
Som Swea Folk nu blifwit
En fågnad på alt sätt!

Från

Från Baden Hon härstammar,
Et Høgt Mark-Grefligt Hus,
Och bådär ljuflig Sommar
Med sit upgångna ljust.
Fast wintren gör oss möte,
Wi ljuflig värma spå,
När til vår Drottningss föte
Vår ögon lita få.

Kung Gustaf Adolph tänkte
Sjelf söka sig en Brud,
Den lyckan honom skänkte
För det Han trodt på Gud.
Til Baden Han anländer
Och friar och får ja,
Och straxt blir Bruden sänder
Med ståt på Sleppena.

På Sveriges Land hon träder
Och möter mycken Swit,
Som

Som genom Sjö och städer
Nu föra Henne hit.
På Drottningholm det sköna
Och Kungeliga Slott,
Hon lyser som en Krona
Och hörer många skott.

Sin Käraste Hon möter,
Som är en Mäktig Kung,
Och liksom Hon så söter,
Fastän de äro ung.
I Stockholms Stad den stora
Der är en Dörran Fäst:
Ja ända til i Nora
Man firar denna Gäst.

I Telge och i Skara,
Ja och i Söderhamn,
I Norrköping och Sala,
I Fahlun och Strömsholm;
Ja uti Städer alla

Man

Man firar Drottningen,
Och tänder ljusen alla,
Och dricker Skålar se'n.

I Stockholm Bröllops dagen
Är fasetigt galant,
Och Biskopen med fragen
I Kåpan står så grant,
Och wiger så tilbopa
Båd Kung och Drottning skön:
Och hurra höres ropa
Och skutas ned wid skön.

Se'n mycken Ståt passerat
Och man har roat sig,
Och på Comedien agerat
Och spiset fortelig;
Så börjas Fackeldansen,
Och se'n går Kungen fram,
Ut taga Brude-Kransen
Och Bruden i sin famn.

Se'n

Se'n blir det tyst i Staden,
Och Kungen på sin arm
Med Drottningen från Baden,
Nu wilar skönt och varmt.
Gud signe dem som såwa
Så älskligt och godt,
Och är en Himla gästwa
Ut oß, på Stockholms Slott.

Men tro den Kungen waktar
Och tänker nog på mer,
Hans råd wi aldrig saknar,
Hans omsorg snart wi ser.
Gud låte barn och blomma,
Från detta ädla Bar,
Ge oß all frögd och fromma.
I våra lefnads dar.

Ta Herren dem wälsigne,
Beware från alt ondt!
Hans godhet på dem rågne,
Långt

Långt lif bli dem förundt!
Jag slutar nu at sjunga,
Och döer som gammal man,
Och lämnar til de unga,
Som bättre sjunga kan.

Wälmeningen må fylla
Hwad konsten ej förmår,
Jag wil vår Konung hylla,
Som hwar och en förstår.
Nu blir det ändtlig ände
På denna wisan swag,
Den jag i mit elände,
Försattade i dag.

